

משפחת קוסטר (לאה, בועז ותיא) בסטודיו. ביום לעבודת בני השחקן

עשירי צעצוע

על מדפי חנות הצעצועים המפורסמת ביותר בעולם, FAO Schwarz אשר בשדדה החמישית, פזורים צעצועים ומשחקים פרי-המצאתם של בעל ואישה מתל ברוך המתקרבים לשנתם השמונים. ראיון ראשון עם ממציאי המשחקים הוותיקים והמצליחים ביותר בישראל

מאת גיל מלצר

הצעצועים מתרו על-ידי תיאגו הורה קוסטר (76, 78), בעליה של חברת המשחקים תיאורה שהוקמה לפני כמעט מחצית שנה ומגלגלת מיליוני דולרים בשנה. היכל התחיל ב-1961 ודי במקורה, משהורת

המשחקים והצעצועים הנוגעים על מרזי חנית אלה, הומצאו במסגרת תל ברוך בוגל-אביב ודלקס איי טוטום לקטגוריות ברוכי העולם. מארק וריי המומיות המפורסם "Guess who", קוביות הכלל "Majimixer" ושדה איחוד של משחקים

ילינו אגנים מבקרים מדי שנה בחנות הצעצועים המפורסמת FAO SHWARZ אשר בשדדה החמישית בני-יהודה וב-Hamleys המדומיית כנה

מ

FAO SCHWARZ

F I F T H A V E N U E

חנות FAO Schwarz, מול בניין סיטי ניו יורק

לרעיונותיהם. ובקצה הקומה יש שולחן ישיבות ענק, שמסביבו ולדורך ארבעת קירותיו וסריות זכוכית המכילות, בעשרות שעות, דוגמה מכל אחד ממאות המשחקים והצעצועים שפיתחו השניים במהלך עשרות השנים.

היא קיבוציזקית לשעבר, נמכת קומה ומברזת, שאחראית לא רק לעשרות פיתוחים של משחקי חשיבה אלא גם לספדי ילדים וספרי שירה. הוא הולנדי גבוה ושקט שבאנו החופשי מפסל יצירות קינטייות שאחת מרן עומדת להיות מוצגת בקיבוץ במרכזו של פארק באחת הערים הגדולות בעוד דן. היא בעלת פתיל קצר שאינה בוחלת בשום מילה, מטאמורה האפילו מילה נסה כדי לבטא את רעיה על כל נושא שבעולם. הוא ניחח ושקול, עניוין, למרות חמישים שנותיו בישראל, נדרש לשבור את שינוי האוויר בעברית, אך מכיר בעל פה כל מילה ומאגנס ברטסטאר העשיר של שותמו לעסיקים והם ילדיו.

ב־1955 הצטרפו לדוכיהם. הוא בן של דפס הולנדי, היא צברית ממוסמסת. הם נמנעו

מיסלמים סילפסו וחייבו הנחה מגיל הורב. אך ביקור בקומה השנייה של הבית, המושמטת כמרכז הייצור הפיתוח והשיוק של אינספור קיסטה, מגלה שאין הגדרה רחוקה יותר עבורם מאשר גימלאים.

שלושה חללים מרווחים מכילים כל מה שרק ניתן לחלום עליו, אם אתם ילד, ילדה או חרלופין מוציא צעצועים ומשחקים. הראשון מאוכלס במטעות תעשייתיות וחומרי גלם כמו מלטיק ופי המשמשים את תיאג, החוליה המכנית בצמד, לצריות תבניות המשחקים והצעצועים שמצמיאים ומפתחים השניים. במרכז הקומה, חדו העבודה של הסבתא התזזיתית שראשה, כך היא מספרת, איש מלטיק לעבוד ולו לרנע, גם כשהיא ישנה. שולחן עבודה גדול שעליו ומסביבו עשרות מצריות, קערות זכוכית גדולות וכלי קיבול אחרים המכילים יצירות קרטון צבעוניים, כלי פחיבה בשלל צבעים, כוכבים מוצעים, מדבקות, חיילי בדיל, קוביות משחק ועוד מאות מריטים המשמשים את השניים כאמצעי גידוי ויישום

ארה קיסטר בת ה־76, "בני הבכור בועה, שהיה אז בן חמש, שאל אותי היכן מצויה ירושלים. הייתי אז בשמירת הירון ובקפתי יכולתי לטעת מהמיטה. במקום להצביע לעבר ירושלים ולומר 'שם', בעלי תאג מר לח קרטון מדונן של ארגז תמונים עליו ציירתי את מפת ארץ ישראל שכללה ציון של כל הערים במדינה. במקביל הוא הכין שתי קוביות קטנות ושלושה חיילי פי קטינים, מארג פי יפן שהיה מונח בחצר. על סאות הקוביות סימנתי נקודות באמצעות עט שחרז וכך מצגנו את עצמנו שלושנו שוכבים על המיטה במשך שעות ארוכות ומשחקים במשחק יאנגראבי מכלי שיכלנו לדעת שזו תהיה ההמצאה הראשונה שלנו".

הם מתגוררים בבית טאה בעל גג רפעים אדומים ומדושה ממוסמסת בשכונת תל ברוך בתל־אביב. למעט בריכת השחייה בחצר ומסגרת סיסטאן חדשה בחוץ, אין בבית משמחת קיסטר כל סממן שיכול להרעיד על מצבם הכלכלי או פיסקום. השניים נראים לא יותר מאשר זוג

וסקרויות האסימון נגד מספר חודשים לאחר מכן, שהשיישים ישבו במטבח ביתם וחיפשו מתרון למשקתם המלכלת שנגרמה עקב החלטתו של איב המשתפת הענידה למוט את מקום עבודתו בבית הורטי.

"לא היה לו מושג מה לעשות. אני לא רציתי לחזור לחברות, וגם תפשו לא אהב את הבעיה שלו בבית הורטי וכבר היו לו שני ילדים. או החלטתו שלמות למוט כל מיני דברים ולראות לכן זה ייקח אותנו". הם חשבו על פיתוח מוצרי קידום מכירות. זה החל במחזיקי ממתחות שפיתחו הקוסטריים עבור בנק הפועלים, ומשם זה עבר למונה של מחזיקי שיווק אחרים כמו בובת פלסטיק, מתקן קילוף המים, מתקנים ייחודיים לכל כניסה ומוצרי שיווק נוספים שבקשו ועבדו מסחריים החלו לחלק או ללקוחותיהם. במקביל החלו השניים במיתוח משחקי חשיבה. "זה היה מציין ומלהיב", מספר טיגן, "אבל לא ראינו את העתיד שלו במתחים שקיבלו בערם 37 אגרות לחתימה".

מייצג הדרך של משחת קוסטר אירעה בתחילת שנת 1969. סוכן הספרים יפרי בר זיה, בעצמו שולח חרש מוהלנד שהרבה במייצג לירידי ספרים ברחבי השלם והיה מיווד עם הקוסטריים, היה הראשון שהעניף במו המצאיים לעזרי חיברות נמצעים ומשחקים באירוסה הרחב' המונח לחוש ממציאים אכזרית ורישיונות ייחודיים. "בר דוד אמר לנו 'תנו לי את הדוגמאות של המשחקים שפיתחתם ואני אגשה למסור את האכזריות בערכם בחברות בחרל'. תחילה הם הטילו ספק בדבריו של הסוכן, אך נשארו ולא היה בידם כל מקור פרסום אחר - החליטו להפיקי בידוי את משלם. מלכתחילה את - חרדו ברעיון שמעולם לא משוג עליו, אלא שהם יבואו לראות ולראות ותישקף על כך את העבודה שלבר דוד לא היה כל ניסיון בתחום המשחקים והמציאות בחרל' הוא אמר לו שאם זה עובד עם ספרים, אז מדוע שזה לא יהיה אותו דבר עם משחקים". ערב ושיעורו למרצת הברית, כשבתקן כמה ממוהלים שפיתחו הקוסטריים, לאף אחד מהשלושה לא היה מושג עד כמה עמד להשתנות מולם.

כחודש לאחר מכן שב הסוכן כשבדיו לא פחות משלושה חודשים חתומים עם חברות ענק, לרבות יצרנית המצממיות הגדולה בעולם, הסבתו, ארתור: "אנחנו שוברים את הראש כיצד למסות להתרומם ולהתפתח, ומתאים וגם אנשים האיש הזה חורק לנו על השולחן שלמה צ'קים של חמשת אלפים דולר כל אחד. במרפס של סוף שנת השישים זה היה הרבה הרבה מאוד כסף". אך מול לא מתרחש בעצמו. כדי שהוא יתרחש,

אנחנו שוברים את הראש כיצד לנסות להתפרנס ולהתמחה, ומתאום נכנס אלנו האיש הזה חורק לנו על השולחן שלושה צ'קים של חמשת אלפים דולר כל אחד. בערכים של סוף שנות השישים, זה היה הרבה הרבה מאוד כסף. אך מזל לא מתרחש בכפי עצמו. כדי שהוא יתרחש, חדרשים עדיין כמה אלמנטים מקדימים

ההגלמי העירי סועד את תלמידות. שנה לאחר מכן נישא השניים וקבצו את משכנם בת"א. הם התקשו למצוא מקור פרנסה קבוע הוא אצמם השתלב די מרר בעין הורטיס והגרפיקה והיא עסקה בחברות מורים לאומנות, אך אין אחד מהם לא ממש יא מדי בקר לעבודתו עם שיר חרש בלב.

תמנת מפתחה אידוע מקרי הובילו למצאה מקריט עם אדם שטיחה את גורלם. באחד מימי קץ '61, משבו הגו עדיין מוחבטים לבני עתים הכלכלי והמקצועי, ביקר בכיר חבר שטימש באינה עת בהפקי בני בחברות זלק, על השולחן בסלון היה מונח לבר הקרטון עם הקביות וחילי הקו שייצרו הוריים כדי ללמד את בנם את הגיאוגרפיה של ארץ ישראל. "אנחנו לא ייחסנו שום חשיבות למשחק הזה, ובמח לא ראינו בו שום פוטנציאל מסחרתי". אך הרבר חשב אירוע, זמן קצר לאחר מכן, קיבלו מאות אלפי נהגים ישראלים שהודלקו באחת מתחנות "דלק", משחק בנתנה.

השניים ראו בה לא יותר מאשר של

בארוחת ערב אצל ידיד משותף. תיאור קוסטר, בן למשפחה יהודית סאמסטרס, או בן 26, הגיע לישראל על קטנוע במטרה לטעום ולהשקיע הלאה, אודה, בת קרובו משמו הערוד הענידה משט בשנתיים, שימשה או כמורה לאומנות למשלים חרשים ביאלמן קיבנא. "קראו לה מלאכה אומנותית, אבל אני קראתי לה קטקוט בבלוה. לימדנו אנשים מנוגרים שנקישי הבינו מילה בעברית אך לימד שרשאות קיימת מנייה, כי מישורו חשב שהו בדיוק מה שעלם חרשים עוקקים לו". התחלה לא הבטיחה רבות. לימדנו אנשים מנוגרים שנקישי הבינו לבניה, הוא אמר: "אז הייתה סלידה ממת רשאון", מנהה הסבתו לחשיפה את גירסתה. "יש לו מזל שבדוקו באינה תקופה חיפסתי מישורו שילמד אותו אך לרוב על מוסטוס, אחרת הוא לעולם לא היה משג מישורו כמני". ולא רק זאת: תואנת דרוכים שאירעה במחוק אחד השיעורים המרסיים, השכיחה את העברית לתקופה לא קצרה. וכן, במקום לערו את הארץ על גבי הקטנוע שלו כמי שתכנן, מצא את עצמו

חנות FAO Schwarz בניו יורק, יצוגו של חלב ונלידות

יום אחד הוא נתקע במעלית בניו יורק ובילה במשך חצי שעה עם שני אנשים נוספים. כשמעלית נתקעת ואין מה לעשות, אז אנשים, זרים ככל שיהיו, מתחילים לדבר אחד עם השני. רצה הגורל ואחד מאותם אנשים במעלית היה לא אחר מאשר מנהל בכיר בחברת Borden - אז, כמו גם כיום, יצרנית ענק למוצרי חלב ונלידות.

והתמונחים החדשים החלו לרום אל תיבת הדואר של משפחת קיסטר בתל ברך. גם חברת שטראוס, אגב, ניסתה להשתמש במקלות המסוק בשלטינה. במהלך שנות השבעים, אך בניגוד לאירוע הארצות הברית הגיע דרך מרה נמאד.

מקלות הפלסטיק היוו רק את הבסיס עליו קמה מאוחר יותר התיארה, אימפריית העצמעים של משפחת קיסטר. בתחילת שנות השבעים וכשבדיהם הנכסה חרדשית מוכרדת בנטבע זו ון מקלות הארטיק וכן נמאד על ארצות ענק סקטים יותר שאף הם נמאדו לחברות ענק ברח'ל, הוסיפו בני הזוג לבייתם קומה נוספת בה הקימו את מה שממש כבר לפעלה מולטימדיה שנה נכרסו היתרון של הממאיתיהם.

ב-1972 חצבו בני הזוג קיסטר אוב פעם נוספת תיבה: "אנחנו [ייתנו] הראשונים בעולם שהבטנו לפני המשאקים את הרעיון ששתי קוביות מייצגות דברים שונים. על ארצות ספרות כמו בשש בעל על השנייה יש צורות כמו סבב, מרונן, מקל וכו'. עד אז לא היה קיים קונספט כזה בשום מקום בעולם". וכן נולד לאורך העולם המשחק המפורסם "קוויסט", שניכס זמן קצר לאחר מיתווחו על-ידי ענקית העצמעים הרומית רייבנסבורג. הממשיכה לפסוד אותו עד היום במיליוני עותקים. גילת המודעות של תעשיית המשאקים של

מנהל בכיר בחברת Borden - אז, כמו גם כיום, יצרנית ענק למוצרי חלב ונלידות. לדברי בני הזוג קיסטר, את מה שאף חברת גלידה ישראלית לא הטיילה להבין אז וגם כיום, הבין אותו מנהל על המקום. "כר דוד סיגר לו שברגע שאותו מנהל בכיר ראה את מקלות הפלסטיק הוא שכן שהוא בעצם נתקע במעלית ללא סיווג או חשמל ומייד התחיל להגל איתו משה ומתן על רכישת הסכיות למקלות. שחלוצו מהמעלית, שלקי המגל מסמן וחתם עם בר דוד בשנים של הקיסטריים על חוזה בלעדית שנושך ממאוח יום ובמשך שנים ארבעת שאפילו שוכלל לאחר מכן למדינת רובת בעולם".

במשך 11 שנים רצופות בתן השתמשה חברת השלטינים האמריקנית במקלות הפלסטיק שהמציא בני הזוג בתל ברך. קיבלו בני הזוג קיסטר מדי חודש תשלום בסך 2,500 דולר. "זו בעצם הייתה מרפת הדרך הגדולה שלנו, שאיפשרה לנו להירגע כלכלית ולשבת ולהקדיש את כל זמננו להמצאת דברים חדשים". תיחט קיסטר זאג להשאיר בדיהם את זכויות ההפצה של המקלות במדינות אחרות מוחך לרצונת הבית. זמן קצר לאחר שהחלו לנכב באמריקה, החלו מדינות רבות אחרות כמו דרום אמריקה, איטליה, גרמניה האחרות לרכוש מבני הזוג את הרעיון ליצור המקלות.

חדשים עדיין כמה אלמוניים מקדימים. אחד המודלים שהוקדו השניים בידי של הסוכן המפתיע היו מקלות מלטיק המבוססים על מקלות של ארטיק. "כזיים צריך לא רק שכל אלא גם הרבה מאד מודל", מתארת אורה קיסטר את אחד מסיופיה העלולה המודלים ביותר שלהם. "יום אחד הוזמנו לביקור אצל חברת איש הטיולים אורי דביר, אורי הראה לנו בסאווה, בית קטן שבנתה בתו הקטנה ממקלות קץ של ארטיקים שהדבקו אחד לשני". יעבר אורה קיסטר זה הספיק. "מייד הבנתי את באותו רגע היה לבנת הביתה ולהעלות על המיד את הרעיון שעלה לי בראש בעקבות אותם מקלות". כל אותו לילה ובמשך היום שלמחרת הסתגרו בני הזוג קיסטר במרפסת ביתם בתל ברך, ששימשה אז כחדר העבודה שלהם, ובתום 48 שעות רשפות ימא נכשדים מרר נעמבר עד היום בלא הפחות 12 מיליארד (!) פריטים ברחבי העולם. מדובר במקלות פלסטיק מחדשים המאכרים בעודם את מקלות הקץ המשמשים על היום את תעשיית הילדות, הממפרים, משמחברים אותם אחד לשני באמצעות החושים שבהם. יצירת מדינות מודרות שנות.

וכיצד כל זה קשור לשל ולסוכן המרמים האסטרטגיה במהלך ביקורו בניו יורק, בסיסיון למכור בעצם הראשונה את זכויות הייצור של המשאקים שיתווחו הקיסטריים, התיחק בידי בני דוד בין השאר גם מנהל של מקלות הפלסטיק, תיבה: "האמת היא, שבר דוד לא ממש האמין במטמפיהל של המקלות שלנו, אבל יום אחד הוא נתקע במעלית בניו יורק ובילה במשך חצי שעה עם שני אנשים נוספים. כשמעלית נתקעת אין מה לעשות, אז אנשים, זרים ככל שיהיו, מתחילים לדבר אחד עם השני. רצה הגורל ואחד מאותם אנשים במעלית היה לא אחר מאשר

עוקים בערות מדיות

עד היום נהנים בני הוג מתחלופים סיום המשחק שהמציא לפני 35 שנים, ארון המשחקים שבחוד הישיבת שלהם עמוס בערות הניסאות של המשחק – יפנה, שודדת, נרמית, עברית וסינית.

כדי למצוא משחק, דרוש דמיון. "ביגו ליקן", סיפור הצלחה נסף מהקוסמה השניה בתל ברון, הוא דוגמה טובה: יום אחד היש אהי הייט בשיט על אגוה באוסטרליה, במהלך השיט האחרים שחקו ביגו. לפי כן משלים את שחקתי את המשחק הזה והוא נהיה למוכססם לשיד, אבל אין הרבה מה למשתל על האגוהי או שחקנו את המשחק ולא רק שהרחהי חמישים דולר אלא שנהיהם הבגוהי של ישיבת ליהוד דרך להשתמש באלמנט הבסיסי של המשחק אבל לשדרג אותו למשהו מתוחכם יותר."

ובן, הרך תאם של בני הוג על כלי השיט המצארי שיעוד להכנה הוברנו, לצד עבודה עץ למעט בחות קצרות אפרוחות בלבד, כשטוב לא יצאו את חרודם עד לסיים השיט. כשטוב לישראל, כבר היה בידים שריטוט מאל של "ביגו ליקן" שטבור און קער לאחר מכן ליערתי המשחקים הישראלית **ארדוע** ואף הוא נמכר במספרים מוכבדים במהלך השיט. האם לא חבל על הצלחת הלא נגיחה של השיט? "האמן של שהוא כיסה קנת יותר מהרעלת של אותו שיט."

ארוכה היא הדרך

אבל יש גם כישלונות בדרך. "כל מה שאשה רזה על מדדים אלה הם אמנם סיפורי הצלחה, אבל מה שאשה לא רזהה הם מאת האלה הרעיות הדגומים שהבמשו ופרטשו בנהלך השיט של הבגוהי של משחק בעולם שלנו, כמו שהיה תחומים אחרים, אלמנט הניסוי הדוגמה הוא אחד המרכיבים הכי חשובים, ואם אין לך מספיק סבלנות כדי להשקיע ולחזוף קרימה לנחות מיושנת הטל – אזאזחה לאמצעיהאמיתית". לאחר אחרות הברק המסחררתית הטלת את כל עבדי האימפריה, או במילים אחרות שני ברום אחת מנמחיתם, שלה הקוסמה אלה הקוסמה השנייה לעד יום עבודה.

אחד ותשע אחרים על ההמצאה והמכירת.

מסעות קוסטר היא לא ספק המשחק Guess who, החשב עד היום כקלסיקה של ממש בתעשיית המשחקים העולמית. ברמה למקלות הפלסטיק, גם בהצלחתו של משחק זה היה מעורב לא אחרי מאהר הסוכן בר דוד שלמים הפך למוקד הנידוד ביותר בישראל של משחקים הצמנעים. "יום אחד בר דוד מה אלט ואל כמה ממצארי משחקים אחרים וביקש שנמנא תחלף מתוחכם למשחק "מל מיעה" שילדים מהו לשחק בעל חכם. הוא ביקש שהתחלף יהיה מבוסס על אותו עיקרון, אבל שאת העט הנידוד ששימשו לכול מיעה יחלף משחק קוסטה שיעוד יהיה למכור אותו.

בני הוג קוסטר נרמנו לטונה הרעיון הבסיסי הוביל אותם למשהו הרבה יותר גדול אחר: "מה שהדליק אותנו במשחק לול מיעה היה האלמנט האלימנטרי, ובמשך עשורים עברתי את ההאק איהה משחק אבל להמצא שגם היה מהו למודי, גם ישלבו את עקרונות האלימנטרי גם ישלבו בו משהו שכולנו מכירים". כך, למשהו, שלד Guess who, הוא נבדקושה עברית "חזונו". שלמים עומד על לאחר המצאתו ממשיך המשחק להימכר במיליונים ברחבי העולם על-ידי ענקית הצמנעים הסבר.

"כל הדגמים הקוסמוס של המשחק היו מבוססים על קלפים שאהם מניחו על השולחן, אבל זה יר בלבטן ומשך קלפים הלכו לסיבה. אזי אדם מנמד מסודר היה ל קשה עם הבלבטן הזה או הבגוהי שצריך להציגא משהו שבו כל החלקים נהגים בקוניה על הלוח". באחר מילית 1973 והבלטושהי לח קרטון, מקלות מלטיק שטיטס ומלטה, יחד אורה קוסטר את אב הטיפוס ששימש לאחר מכן למשחק הגמרי ביותר שלהם עד היום. "ביגו ליקן" היה ידעתי שמצאתי את המתוך שהיטטט, ומרוב הרוגשות לא ישעו כל הליטה שתקשו תעורה, הראיתי לו את מה שבנית. בדרך כלל, משהייתי מראה לו הרעיות שלי הוא חייב היה מציב במשפט "טוטוטוטו", אז לא שוה כלום", אבל הנום, כשהוא הביט על המודל שבניתי ונתק, ידעתי ששחקתי אותו. שטטטטט מניו את המשחק "לית על רעיון מציין, אז היה שוה הכל".

עד באותו יום יר תואו קוסטר את אב הטיפוס הראשון של Guess who המבוסס על המודל של אשתו. הם לא מכירת המכירות חברת **פילטון ברדל**, חברת קנז האמריקנית ליעוד משחקים הצמנעים לילדים. "ברגע שהם ראו את המודל, הם ירו שלבו את הנימים האמרה אחרת קנים", ישר המצאתו, תרגם המשחק לסופת רחבת שטטטטטט מיליוני

שני ברום בוט ונדפון ממונים על השיוק הבינלאומי האשתו של בוט, זאת החשבון עליה קוסטר המצאה על הרעלת החשבונות וניהול הכספים. בשעות אחר העררים מתמנה הרעלתו השקט למיתוח האהבה השנייה שלו, פסלים קוטיים מרדוכים, האשתו הקובצניקית לשעבר ורעיהם הרוחניות לחמישה בחוה, לנתיבת סמך ילדים נסוף או לנתיבת המטירים שאת המוצלחים שבהם היא תמסטר ותחלה בחוד הישיבת של האימפריה.

לדו עיסוקם כמפתחי משחקי חשיבה, שמטמשים בני הוג קוסטר גם כיוצרים מנטורים לתמוננים ישראלים צעירים המועינים להיכנס למחנה או בארץ וכולם.

תחום זה בארץ וכולם. "אחרי ארבעים שנה במקצוע אני בפרודו יכול למכר לך שאחזנו בני מסמא על משט בכל הנוגע להמצאת משחקי ילדים, ולא מדבר רק על הרעיון המקורי, מדובר בכל התהליך, כולל המשימה ומתוך עם התוכנית הכוללת ושאלת כמו לאיזה חברה כדאי להציע איהה סוג של משחק, כמה לדעת, מה למשת, מה התהליך שצבורים בו... אחרנו ביסטט מפרסות חייסם מציניות עם כל מיעות המשחקים הכי גדולת בעולם, אחרנו יודעים במה כל חברה מנמחנה ומה הערכים שלה, איזה מפרסם היא מייצרת וכו'. אחרנו לא פיעו משחק או צמנו מלטיק לחברה מנמחנה בצמנעתי בב אבל מנבר לכך יערטו לפנטט שם מציין דולת מתוחה בכל אחת מהחברות הגדולת, כמו למשל הסבר, שזה יתרון עטום עבר יום או ממצארי צמנעתי המשחקים.

עוד לפי שרעה להיכנס לתחומה אורה קוסטר: "הנעה הכי טובה שאני יסיה לתת לעישים נרמנים להיכנס לתחום הזה הוא, שהם חייבים להשתל מוציפה ומנהלך. משחק שאון בו את אלמנט הכי מנבר לכל האלמנטים האחרים, לא יציל. העה נספת היא סבלנות בעולם של היום, כל ממצארי צעד חושב של עד שישנה לו זהה סימפומיה, ובכן, זה מנשו לא כך סבלנות, אורך רוח צמנית מחשבונותי כן כמה מחשבונות הכי חשובות לפי ששחק בהמצאות. ללא אלה, ההתנסקות היא כמעט רדחית, והכי חשוב – דמיון. מי שלא מנמול לפנף הרעיון בדמיון שלו או מה נקראת כיום לחושבו מחוץ לקוסמה, לא יוכל להתמודד עם הרעיון הזה. התכולת של עי הסיסיים המצמנעים שישעבים לפנף התחלבים כמו ילדים מכל סטוט. להט הצניעה זה דבר שטבוט בך. לא מתוך למכר את זה ולא מתוך לקנות את זה. אבל אם יש בך את זה – ולא משהו במה אורה שיקט – אז תעדו שיקובלת מחנה אסימיתית תעשה בה שיטה".